

Ded sner i longa bâna

Mel: Jeg ved en lærkerede

1. De sner i longa bâna
å soln e gåd i syyjl.
Jâ går å tælla dûna,
hvor lânt der e te jyyjl.

2. Ja folk kajn nok fortælla
hvor majed de tâ å.
Men vente-dâ for bælla
e longa nok ejndå

3. Dær e kajn tro så majed
som nu te jyyjl ska sje.
Så jâ kajn naue sajed
hva mæst jâ glær maj te.

4. For moer hon ska bâga,
hon hâr så stræjnt, så stræjnt.
Jâ jælper me å smâga,
ja seddan hâr jâ tæjnt

5. Hon laver bruna kâger
me manla midt idi,
å anra râra sâger,
som jâ så godt kajn li.

6. Så fina kâgemajna,
ejn hâna, gris å hujn
å di ska mâles grajna
me iven, ørn å mujn.

7. Å vi ska gjæssen slajta
å stæja dom te jyyjl,-
ja stola på a Bajta
ska trokkes godt me fyjl.

8. Hon e så galn å vigtig,
kajn alri la maj gå.
Jâ rusker na forsigtig
I moers stora "Så"

("balje")

9. Te kræmmerhuz å korra
hâr grajnt paper jâ hænt
så vi får nåd å gjorra,
når lâmpan e blod tænt.

10. Dær blir nok trânt om plâzijn
hâr ver vort lijla bor,
når vi ska orna stâsijn
vi gjymde frå i fjor.

11. Å jyyjlatræd, de pena,
ska ræjti pyjntas op.
me lyz på ajle grena
å stjernan helt i top.

12. Når vi omkræjnjed trava
å sijnjger tra-la-laj,
en liden jyyjlagava
kajnsje dær blir te maj.

13. Om ded ejn ska'nte snakka,
men jâ kajn naue la ble:
Jâ ved ejn lidijn pakka,
som moer må'kje se.

14. Jâ hâr ijn godt i vâra,
å gjemmer ijn i syyjl.
-å bâra bâra bâra
De livel snârt va jyyjl.

Efter Ulla og Jens B. Hansen
Brugtes hver jul i hendes barndomshjem i
Aakirkeby (Borgmester C. Pihl).
Tekst: muligvis af C. Lyster

